

BÀI HỌC 11

MẮC NỢ

CÂU GỐC: “*Phải trả cho mọi người điều mình đã mắc: nộp thuế cho kẻ mình phải nộp thuế; đóng góp cho kẻ mình phải đóng góp; sợ kẻ mình đáng sợ; kính kẻ mình đáng kính. Đừng mắc nợ ai chi hết, chỉ mắc nợ về sự yêu thương nhau mà thôi, vì ai yêu kẻ lân cận mình, ấy là đã làm trọn luật pháp*” (Rô-ma 13:7, 8).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Thi thiên 37:21; Ma-thi-ơ 4:3-10; Ma-thi-ơ 6:33; Phục truyền 28:12; Châm ngôn 13:11.*

Bạn có thể biết một người nào đó đủ tốt để cho bạn vay tiền khi bạn cần. Nhưng hầu hết mọi người không cho bạn vay vì muốn giúp bạn. Thay vào đó, họ cho bạn vay vì muốn kiếm tiền nhiều hơn khi bạn trả nợ.

Chúng ta nên làm hết sức mình để tránh nợ nần. Tất nhiên, đôi khi chúng ta cần vay. Chúng ta có thể cần vay tiền khi mua nhà hoặc xe hơi, xây nhà thờ, hoặc đi học. Nhưng chúng ta phải mượn rất cẩn thận, và phải mượn với ý định trả lại càng sớm càng tốt.

Vì thế, chúng ta phải rất cẩn thận. Tiêu tiền mà chúng ta không có là cái bẫy cho dân sự của Đức Chúa Trời để “cho sự tham lam và lòng yêu mến của cải thế gian cai trị lòng của họ. Khi những điều này cai trị, thì sự cứu rỗi và ân điển của Chúa sẽ lìa xa họ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Early Writings*, tr. 267.

Chúng ta phải cải tiến kỹ năng và khả năng của mình để có kỷ luật và cố gắng hết sức để tránh nợ nần. Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu những gì Kinh Thánh nói về nợ nần.

VAY NỢ VÀ TIÊU TIỀN

Kinh Thánh kể câu chuyện về Ê-li-sê và các môn đồ đến sông Giô-đanh để đốn cây cất nhà. Có một người đang đốn cây thì lưỡi rìu văng xuống nước. Người đó la lên, “Ồ chúa tôi! Than ôi! Tôi đã mượn nợ” (2 Các Vua 6: 5). Động từ “mượn” nghĩa là người ta được phép dùng thứ gì đó thuộc về người khác. Chúng ta phải cẩn thận không làm bể hoặc làm mất cái gì chúng ta mượn. Chúng ta phải giữ gìn nó cẩn thận. Việc mượn tiền thì cũng không khác gì mượn cái rìu và lưỡi rìu văng xuống nước. Nhưng tiền vay mượn có thể gây ra những vấn đề tệ hơn khi không dùng đúng cách.

Lý do duy nhất chúng ta mượn tiền là để mua sắm. Nhưng chúng ta có nguy cơ khi mượn tiền là chúng ta có thể không đủ khả năng để trả lại. Ngoài ra, có thể có những điều bất ngờ xảy ra trong tương lai ngăn cản chúng ta trả nợ. Chúng ta không biết tương lai (Truyền đạo 8:7), vì vậy, việc vay tiền có nghĩa là chúng ta chấp nhận rủi ro.

Thi thiên 37:21; Truyền đạo 5: 5; và Phục truyền 28:44, 45 nói gì về việc dùng mắc nợ?

Chúng ta có thể mượn tiền và hy vọng dùng nó một cách khôn ngoan, nhưng thật dễ dàng để tiêu xài bừa bãi số tiền chúng ta mượn. Và điều đó có thể dẫn đến nhiều vấn đề khó khăn. Vay tiền cho phép chúng ta sống cuộc đời thoải mái hơn. Hầu hết người ta mượn và chi tiêu nhiều hơn họ có thể vì họ cảm thấy rằng sở hữu nhiều thứ là điều quan trọng nhất trong cuộc đời. Vì vậy, chúng ta nên làm gì khi muốn mượn tiền để mua những thứ chúng ta không cần và không có khả năng? Chúng ta nên cầu xin Chúa giúp đỡ. Đức Chúa Trời hứa rằng Ngài sẽ “mở đường cho ra khỏi” tội lỗi (1 Cô-rinh-tô 10:13).

Vay tiền có thể gây ra cho chúng ta đau khổ nếu không cẩn thận (Phục truyền 28:43-45); vì vậy, đừng bắt đầu thói quen xấu này. Điều gì sẽ xảy ra nếu bạn đã mượn tiền? Thì bạn cần tìm cách để trả lại ngay khi có thể. Chúng ta phải học tiêu tiền một cách khôn ngoan, và đừng để tiền điều khiển chúng ta. Đúng, sẽ có lúc chúng ta cần mượn tiền, nhưng phải mượn một cách cẩn thận, và phải trả lại số tiền đó càng sớm càng tốt.

Có những nguy hiểm thiêng liêng nào khi một người nợ nần quá nhiều?

CHỨC QUẢN GIA VÀ SỰ THỎA MÃN TỨC THÌ

“Rồi, Gia-cốp cho Ê-sau ăn bánh và canh phạt đậu; ăn uống xong, người bèn đứng dậy đi. Vậy, Ê-sau khinh quyền trưởng nam là thế” (Sáng thế Ký 25:34). Ê-sau là một người mạnh mẽ và cứng rắn. Anh ta thích ở ngoài trời, và làm những gì mình muốn. Và anh ta muốn món canh của Gia-cốp ngay khi người thấy mùi. Ê-sau đói, nhưng chưa đến nỗi chết đói. Thay vào đó, anh ta bị điều khiển bởi những cảm xúc mạnh của mình. Anh ta để cho sự đói bụng điều khiển ý thức. Vì vậy, Ê-sau đã đánh đổi những ơn phước đặc biệt và quyền trưởng nam của mình. Anh ta đã đánh đổi chúng để có được những gì anh ta muốn ngay lập tức. Về sau, anh ta muốn những thứ này lại, và cũng muốn Y-sác, cha mình, chúc phước. Sự chúc phước này của Y-sác đi đôi với những ơn phước đặc biệt và quyền trưởng nam. Xin nhớ rằng, Ê-sau đã bán cho Gia-cốp quyền này để lấy một chén canh. “Thật vậy, anh em biết rằng đến sau, người muốn cha mình chúc phước cho, thì lại bị bỏ; vì dầu người khóc lóc cầu xin, cũng chẳng đổi được ý cha mình đã định rồi” (Hê-bơ-rơ 12:17).

Có sự khác biệt lớn giữa Ê-sau và Đức Chúa Giê-su! Sau khi Chúa Giê-su đã không ăn trong 40 ngày và gần như chết đói; thì Sa-tan xuất hiện. Ba lần nó cố gắng cám dỗ Đức Chúa Giê-su (Ma-thi-ơ 4:3-10). Nhưng Chúa thấy rõ ràng là Sa-tan cố gắng lừa gạt Ngài. Ngay khi yếu đi vì đói, nhưng Ngài không phạm tội. Ngài đã sống cả một cuộc đời từ chối những thú vui tội lỗi và sự thỏa mãn. Làm như vậy, Ngài cũng cho thấy chúng ta có quyền năng hơn tội lỗi. Đức Chúa Giê-su khác với Ê-sau. Ngài đã không bán hoặc làm mất quyền làm Con Một của Đức Chúa Trời. Và bây giờ, Ngài mời tất cả mọi người chia sẻ những ơn phước đặc biệt này với Ngài (Rô-ma 8:17; Tít 3:7). Sa-tan sẽ cố ăn cắp những món quà đó từ chúng ta. Vì vậy, chúng ta phải làm điều tương tự mà Đức Chúa Giê-su đã làm khi Sa-tan cố gắng cám dỗ Ngài (1 Cô-rinh-tô 10:13). Chúng ta phải tin cậy Chúa để giúp chúng ta thoát khỏi cái bẫy.

Đọc 2 Sa-mu-ên 11:2-4; Sáng thế Ký 3:6; Phi-líp 3:19; 1 Giăng 2:16; và Rô-ma 8:8. Những câu này dạy gì về những sự nguy hiểm khi được những gì bạn muốn bất cứ khi nào bạn muốn? Sự nguy hiểm này có thật như thế nào, ngay cả đối với những người trung thành với Đức Chúa Trời?

TRƯỚC HẾT HÃY TÌM KIẾM NƯỚC CHÚA

“Có bừa vật và dầu trong nhà người khôn ngoan; nhưng kẻ ngu muội nuốt nó đi” (Châm ngôn 21:20). Câu này cho thấy các quản gia khôn ngoan khác với những quản gia ngu dại, là những người phí phạm mọi thứ. Những người ngu dại không dùng tiền một cách khôn ngoan. Họ tham lam và chi tiêu tất cả số tiền họ có. Họ cũng tiêu tiền mà họ không có. Họ không cẩn thận với tiền bạc. Tại sao? Họ cảm thấy sự khôn ngoan về tài chánh hay tiết kiệm thì giống như đang theo chế độ “ăn kiêng” mà họ không muốn. Họ cảm thấy “lúc nào cũng đói” và muốn nhiều hơn nữa. Chúng ta có thể cần mượn tiền để mua nhà, nhưng chúng ta phải cẩn thận không mượn nhiều hơn chúng ta có thể trả lại.

Kinh Thánh cho chúng ta những lời khuyên khôn ngoan về việc không tiêu nhiều tiền hơn chúng ta có và chỉ mua những gì có thể. Sứ đồ Phao-lô nói rằng chúng ta nên sống giản dị. Chúng ta không nên sở hữu nhiều hơn những gì chúng ta cần, “Nhu vậy, miễn mà đủ ăn đủ mặc thì phải thỏa lòng” (1 Ti-mô-thê 6:8). Phao-lô không cảm thấy những gì ông có rất quan trọng. Ông hiểu rằng sự sống thật là có Đức Chúa Giê-su, và đó là đủ rồi (Phi-líp 1:21).

Hãy đọc Ma-thi-ơ 6:33. Câu này dạy nguyên tắc quan trọng nào? Điều gì chúng ta phải tìm kiếm trước hết? Làm thế nào chúng ta có thể chắc chắn là mình đang làm điều đó?

Chúng ta không nên nghĩ tiền lương là do chúng ta làm ra. Thay vào đó, chúng ta nên quản lý tiền lương như là ơn phước Chúa ban cho. Một ngân sách sẽ giúp chúng ta quản lý tiền bạc. Lập ngân sách là một tài năng đặc biệt, chúng ta cần phải dành thời gian để tìm hiểu kỹ lưỡng về việc chi tiêu tiền của mình. Kỹ luật và cố gắng là hai điều cần thiết để thành công trong việc có một ngân sách quản bình (Châm ngôn 14:15). Nếu chúng ta quyết định thành công trong kế hoạch quản lý tài chính, thì chúng ta sẽ tránh được những sai lầm nặng nề với tiền của chúng ta.

Bạn có gặp khó khăn trong việc quản lý tiền bạc của mình không? Nếu có, hãy lập một ngân sách, và điều này không khó. Trước hết, hãy cộng lại tất cả các chi phí trong vài tháng và sau đó tính trung bình chi phí hằng tháng của bạn, trừ khoản tiền này từ những gì bạn kiếm được mỗi tháng. Ngân sách này sẽ giúp bạn sống trên những gì bạn làm ra, và sẽ giúp bạn tránh được mượn và nợ tiền.

Đọc câu chuyện trong Lu-ca 14:27-30. Câu chuyện này dạy chúng ta gì về chức vụ quản gia?

KHÔNG MẮC NỢ

Đọc Phục truyền 28:12. Câu này dạy chúng ta điều gì về những nguy hiểm vì mắc nợ quá nhiều?

Kiến thức thông thường là tránh mắc nợ càng nhiều càng tốt. Kinh Thánh cũng cảnh báo chúng ta là không bảo lãnh nợ của người khác (Châm ngôn 17:18; Châm ngôn 22:26). Mắc nợ làm chúng ta thành nô lệ. Chúng ta không thể được tự do cho đến khi trả số tiền mắc nợ. Nhưng thường thường, Cơ Đốc nhân gặp rắc rối khi vay tiền, sau đó, họ gặp khó khăn khi quản lý số tiền họ vay. Nợ tiền không phải là tội lỗi, nhưng chắc chắn không làm cho đời sống tinh thần của chúng ta mạnh mẽ hơn.

“Chúng ta phải có những thói quen nghiêm ngặt khi tiêu tiền, nếu không chúng ta sẽ mắc nợ rất nhiều. Vì vậy, đừng tiêu tiền mình không có. Chúng ta phải tránh mắc nợ tương tự như tránh mắc một bệnh khủng khiếp.” – Phòng trích Ellen G. White, *Counsels on Stewardship*, tr. 272.

Chúng ta nói nợ tiền có thể làm chúng ta thành nô lệ. Điều đó đúng: “Kẻ nào mượn là tôi tớ của kẻ cho mượn” (Châm ngôn 22:7). Nợ tiền là một phần lớn trong xã hội chúng ta; vì vậy, chúng ta bắt đầu nghĩ mắc nợ là việc bình thường. Suy cho cùng, nhiều nước vay và nợ rất nhiều, vậy, tại sao cá nhân không làm được? Nhưng sự suy nghĩ này là sai.

“Hãy làm một giao ước với Đức Chúa Trời rằng với sự giúp đỡ của Ngài, bạn sẽ trả tất cả những gì bạn nợ cho đến khi trả xong. Có nghĩa là đồng ý làm điều đó ngay cả khi bạn phải ăn cháo và bánh mì cho đến khi trả hết mọi thứ. Thật dễ dàng khi bạn chuẩn bị thức ăn để tiêu nhiều hơn một chút chỗ này, một chút chỗ kia. Thay vào đó, hãy để dành từng đồng xu, và sau đó là những đồng đô-la sẽ được để dành. Khi tiêu vài xu chỗ này và vài xu chỗ kia, cộng lại thành nhiều đô-la. Nói ‘Không’ đối với bất cứ điều gì bạn muốn trong khi bạn nợ tiền... Đừng ngán ngại, đừng nản lòng, hoặc quay lưng lại. Đừng sống theo khẩu vị, đừng nuông chiều khẩu thích; hãy tiết kiệm từng xu và trả nợ càng sớm càng tốt. Khi bạn có thể đứng thẳng lên như một người tự do, không nợ ai điều gì, bạn sẽ đạt được chiến thắng tuyệt vời.

Bạn có những lựa chọn gì ngay bây giờ để giúp bạn không chi tiền cho những thứ bạn không cần?

ĐỂ DÀNH VÀ ĐẦU TƯ

Loài kiến làm việc siêng năng để dành thức ăn cho mùa đông (Châm ngôn 6:6-8). Chúng ta nên suy nghĩ về sự khôn ngoan của chúng. Điều đó sẽ giúp chúng ta tiết kiệm tiền cho nhu cầu trong tương lai. Sau đó, chúng ta sẽ có tiền sẵn sàng khi cần. Biết quản lý tiền bạc cần sự khôn ngoan, có ngân sách, và kỷ luật. Chúng ta phải để dành nhiều hơn nhu cầu của mình. Chúng ta phải dùng tiền bạc để giúp hoàn thành công việc của Đức Chúa Trời trên đất. Nếu chỉ để dành tiền cho mình thì cũng giống như ăn cắp của Đức Chúa Trời.

“Chúng ta không nên tiêu tiền cho những thứ không cần. Chúng ta mất gấp đôi khi mua những thứ không cần. Thứ nhất, đồng tiền đã bay đi mất. Thứ hai, tiềm lực của số tiền đó để làm thêm tiền cũng đã bay mất. Nhưng nếu chúng ta để dành tiền thay vì chi tiêu thì sao? Thì tiền của chúng ta có thể lớn hơn bằng cách đầu tư vào quỹ tiết kiệm. Và tiền của chúng ta có thể có giá trị lớn hơn trên thiên đường bằng cách dâng hiến cho Đức Chúa Trời... Để dành tiền là một tài năng đặc biệt. Để dành tiền giúp chúng ta điều khiển được tiền bạc thay vì để tiền điều khiển chúng ta.” – Phỏng trích Randy C. Alcorn, *Money, Possessions and Eternity* (Carol Stream: IL, Tyndale House Publishers, 2003), tr. 328.

Đọc Châm ngôn 13:11; Châm ngôn 21:5; và Châm ngôn 13:18. Có những lời khuyên hữu ích nào trong những câu này có thể giúp chúng ta quản lý tiền bạc của mình tốt hơn?

Người quản gia khôn ngoan để dành tiền cho nhu cầu của gia đình và đầu tư trên thiên đàng khi quản lý tài sản của Đức Chúa Trời. Cách bạn quản lý số tiền bạn có thì quan trọng hơn là bạn có bao nhiêu tiền. Quản lý tiền của bạn một cách khôn ngoan có nghĩa là có một kế hoạch tốt theo những lời dạy của Kinh Thánh. Để dành tiền cho nhu cầu của gia đình nên được thực hiện một cách khôn ngoan. Quả thực, Kinh Thánh dạy rằng, “Hãy phân phát nó cho bảy hoặc cho tám người; vì người không biết tai nạn nào sẽ xảy ra trên đất” (Truyền đạo 11:2). Tại sao? Bởi vì bạn có nguy cơ mất tất cả tiền của mình nếu bạn đầu tư tất cả vào cùng một chỗ. Đồng thời, hãy tìm hỏi các chuyên gia về tiền bạc (Châm ngôn 15:22). Khi nhu cầu của bạn được thỏa đáp và sự giàu có tăng lên, thì “Hãy nhớ lại Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, vì ấy là Ngài ban cho người sức lực đoạt được những sản nghiệp!” (Phục truyền 8:18).

Đọc 2 Cô-rinh-tô 4:18. Lễ thật nào được bày tỏ trong những câu này? Tại sao quan trọng để nhớ lễ thật này trong khi chúng ta cố gắng trở thành những người quản gia có trách nhiệm đối với Đức Chúa Trời?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Mọi tài năng hay món quà mà chúng ta có đều đến từ Đức Chúa Trời. Phần quan trọng là chúng ta làm gì với những tài năng Đức Chúa Trời ban cho chúng ta? Đức Chúa Trời muốn các quản gia của Ngài học cách dùng các tài năng Ngài ban cho qua sự giáo dục, huấn luyện và kinh nghiệm. Những điều này giúp các tài năng của chúng ta phát triển và tiến bộ (Truyền đạo 10:10).

Đúng, chúng ta sống trên một trái đất đầy những người dường như đánh giá cao sự giàu có thể gian hơn là những điều thuộc linh. Nhưng chúng ta có thể trở thành những người quản gia giỏi và cho mọi người thấy một lối sống tốt hơn. Vì vậy, chúng ta luôn luôn phải phát triển tài năng của mình bằng cách đọc sách, dự các lớp đặc biệt và hội thảo, đi học, và thực hành những gì chúng ta học. Phát triển tài năng cho phép chúng ta làm hết sức đối với Đức Chúa Trời và trở thành những người quản gia giỏi cho Ngài.

Câu chuyện về ta-làng cho thấy mỗi đay tơ được giao cho một số của cải “tùy theo tài mỗi người” (Ma-thi-ơ 25:15). Hai đay tơ đã làm lợi gấp đôi số tiền của họ, nhưng người thứ ba giấu tiền của chủ dưới đất. Câu chuyện này dạy một bài học quan trọng: chúng ta phải luôn luôn làm việc siêng năng để cải tiến mọi thứ mà Đức Chúa Trời ban cho. Chúng ta không phát triển tài năng khi “giấu ta-làng dưới đất”. Vì vậy, chúng ta nên học cách quản lý tiền bạc và trả lại những gì chúng ta nợ. Chúng ta nên thực hành sự tự chủ, và phải cẩn thận sống theo ngân sách. Đây là những tài năng Đức Chúa Trời có thể ban phước. Hãy nhớ rằng, chúng ta thành công khi thực hành điều gì đó nhiều lần.

“Khi những bài học của Kinh Thánh được áp dụng mỗi ngày, chúng sẽ có những ảnh hưởng sâu đậm và lâu dài, và sẽ thay đổi chúng ta. Đây là những bài học mà Ti-mô-thê đã học và thực hành. Ti-mô-thê không có tài năng đặc biệt, nhưng công việc của anh ta có giá trị. Tại sao? Bởi vì Ti-mô-thê đã dùng những tài năng Đức Chúa Trời ban cho để phục vụ Ngài.”
– Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 205.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Sự tự chủ rất quan trọng. Không có sự tự chủ sẽ dẫn chúng ta đến sự hủy hoại. Vì vậy, chúng ta có thể làm gì để giúp đỡ những người có sự nguy hiểm này?
2. Đọc Rô-ma 13:7, 8. Những câu này cho chúng ta thấy lẽ thật nào? Làm thế nào chúng ta có thể thực hành lẽ thật này trong đời sống hằng ngày và trong hành vi của chúng ta đối với những người khác?
3. Có người nói, “Đừng lo lắng vì bạn nợ nhiều tiền. Khi Đức Chúa Giê-su đến, bạn sẽ không phải trả những nợ đó nữa.” Bạn sẽ nói gì với người nghĩ như vậy?